

käest, mis luggu seal olli juhtund, et Joulo tulid olli järsko kustusud sanud. Teine räkis siis süggawa-öhtamisega minno wašto, et jubba pole aastä eest seält linnast, kus perre wannem tüttar auwas maiaš tenis, ramat olli sadetud sest, et se alw noor inimenne ennast olli süalluseks teinud kodduse pišfokesse wargusse polest. Et tahtsid küil weel temmaga kannatada; agga esimest korda, kui temma saaks jälle ühhe koerusse peält leitud, et nemmad tedda siis temma tenistussest lähhäksid ärraaiama. Sedda tahtsid need linna sakšad selle tüdrukko wannemattele teada anda, et needsammad lähhäksid omma tüttart kowwaste maenitšema; agga kui sest ei tulleks ühtegi, et siis se willets ašši, et tüdruk järsko koio tulleks, ei saaks temma wannemattele mitte koggematta, ja et temma ei saaks neile wallet etteräkida sest, mišpärrast temma olleks tenistussest lahti moistetud. — Jubba need sannumed ollid minno leiwanwannemattele üks kibbe kurwastus. Oh mis hopis wallusant abhastus olli neile waestele nüüd weel walmistud! — Ollime tänna öhto keik pühha römoga kous: se kanna Joulo laud olli jubba täieste ehhitud; praego piddid lapsed tuppa sisse kutsutud sama, kui toa ust wäe kaupä lahti kisti, ja se nimmetud wannematte linna tüttar ennast äffit-

sest nende jalgade ette mani mahhawiskas. Olli ommad silmad kinni katuid, sest et temma ei julgend mitte, isä egga emma peäle wadata. Willets emma kukkus poles minnestusšes omma toli sisse. Isä kisseudas: „Mišjuggusšes teggomodis astud sinna häbbematta loom meie filmade ette?“ — Sest tüttar kandis omma häbbi märki ja kurjusse süüd ennese ette: seal linnaš olli temmale naese mütsi ilma trämelita pähhä pandud, ja muud temma liderlikko ellamisse märki andsid ennast temma kehha polest weel selgemal wišil ülles. Isä hüdšis karjumisse kombel: „Egga nišjugguse lapse jures, kes sinna ennast ni hopis alwaks olled teinud ja wannematte au pohjani ärrateotanud, ei sünni mitte Joulo römö piddada, egga tulle illo pruškida.“ Perremees kargas siis toli peält ülles ja wiskas Joulo lauda wäggise ümber, nenda et küünlad järsko ärrakustusišid ning tubba pakšo pimmedusse sisse jäi.“ — Sel wišil olli treiala perre tüdrukko halle jut kuulda. — Klasišep seišis süggawas mõttes jures ja ütles wimaks: „Nüüd minna saan ommeti arwo, et sel wannal sannal õigus on, mis ütles: Seal perres, kus lapsed omma rummala ning kurja ellamisse läbbi isä ja emma au teotawad, kus-
tawad küünlad toas ärra.“